

Declinul asociațiilor de homeopatie?

Maria Chorianopolou, Director de Programe de Studii al IACH ne împărtășește ideile ei despre cele mai importante obiective ale asociațiilor de homeopatie. Printre acestea se numără lupta pentru dreptul inalienabil al oamenilor de a-și alege terapia pe care o consideră cea mai bună, apărarea dreptului homeopaților de a practica homeopatia în siguranță și de a informa lumea științifică în legătură cu baza științifică a homeopatiei.

Sunt discuții intense pe tema acestui subiect în cercurile homeopatice.

Cum ar putea homeopatia să se răspândească, să se bucure de sprijin susținut, să trezească interesul și aprecierea pacienților când bastioanele homeopatiei, adică asociațiile homeopatice, își ratează misiunea?

Este cât se poate de evident că aceste asociații atrag din ce în ce mai puțini membri, unele dintre ele existând doar cu numele, nu și cu fapta.

Îmi voi expune punctul de vedere în această dezbatere pe baza interacțiunilor personale cu zeci de asociații din întreaga lume.

Multe din aceste asociații sunt societăți private care privesc cu suspiciune primirea de noi membri. La o privire mai atentă, majoritatea au doar câțiva membri, iar dacă se organizează alegeri acestea au loc într-o manieră secretoasă, aproape clandestină.

Ele nu susțin homeopatia clasică hahnemanniană, ci se complac în tot felul de alte idei implauzibile care nu au nicio legătură cu ceea ce înțelegem prin homeopatie. Aceste aberații sunt considerate idei „progresiste” iar pentru multe dintre aceste asociații medicul Samuel Hahnemann este un personaj demodat și anacronic, iar homeopatia clasică este considerată „fundamentalism”.

Ele au creat cursuri lipsite de vreun curriculum specific și care nu urmează niciun fel de standarde academice minime. În realitate, aceste așa-zise cursuri sunt niște prelegeri susținute de diverși vorbitori, fără nicio legătură una cu alta. În majoritatea cazurilor se poate observa că ideile despre homeopatie nu sunt tratate cu discernământ chiar dacă ele nu au un fundament științific – tot acest teatru se face în numele pluralismului și în detrimentul științei și al obiectivității.

Aceste societăți susțin cu înverșunare că versiunea lor modernă de homeopatie este cea mai bună abordare chiar și atunci când, una câte una, practicile lor bizare cad în desuet după cum era și de așteptat – odată cu însăși credibilitatea homeopatiei.

Aș dori însă să nu reduc această dezbatere la critică, ci să o fac constructivă, așa că voi face acum și câteva sugestii.

Acsoiațiile homeopatice ar trebui să facă următoarele:

- **să contribuie la diseminarea cât mai largă a homeopatiei clasice hahnemanniene** și la informarea și conștientizarea publicului prin organizarea de întâlniri de informare cu diverse categorii de cetățeni: părinți, studenți, medici debutanți, persoane în vârstă, atleți, experți în sănătate etc.

- **să lupte pentru dreptul inalienabil al oamenilor de a-și alege forma de terapie pe care o consideră a fi cea mai bună pentru ei.** Este un drept democratic, iar asociațiile de homeopatie ar trebui să îl apere prin formularea de propuneri către instituții guvernamentale, ministere ale sănătății și organizații europene și internaționale. **Acest drept civil ar trebui definit prin lege în cadrul parlamentelor naționale.** Acesta ar trebui să fie obiectivul asociațiilor de homeopatie.

- **să se străduiască să ofere cât mai multe informații detaliate despre homeopatie prin intermediul mass-media,** ele ar trebui să riposteze imediat cu argumente bine documentate la atacurile calomnioase împotriva homeopatiei.

- **să apere dreptul homeopaților de a practica homeopatia** în siguranță și să se străduiască să obțină pentru ei aceleași drepturi ca și celelalte categorii de terapeuți.

- **să ofere informații despre aspectele științifice ale homeopatiei,** să publice articole de cercetare și date despre recunoașterea homeopatiei de către organizații internaționale și europene ca Organizația Mondială a Sănătății, Parlamentul European etc. și să participe la dezbateri (în cazul în care există opoziție) cu argumente științifice.

- **să organizeze sesiuni de informare despre homeopatie pentru studenții de medicină** (medicină umană, medicină veterinară, farmacie, stomatologie, obstetrică etc.) pentru că aceștia vor fi homeopații de mâine.

- **să motiveze și să încurajeze pacienții să-și povestească experiențele personale pozitive cu homeopatia** (în presă, între prieteni, colegi etc.). Majoritatea pacienților păstrează discreția cu privire la aceste experiențe pozitive pentru că se jenează să povestească despre ceva ce nu este aprobat în societate.

De multe ori în viață, așa-numitul „inamic” nu se află în afară (nu sunt ceilalți), ci înăuntru (în noi înșine). În același fel, cel mai mare dușman al homeopatiei vine dinăuntru (asociațiile homeopatice etc.), din puzderia de autoprocamați profesori de homeopatie și așa-ziși reformatori. Pentru a ajuta homeopatia să supraviețuiască pentru binele generațiilor viitoare, este crucial ca asociațiile homeopatice să își corecteze ideile greșite despre homeopatie – și asta cât mai repede!

Pentru continuitatea homeopatiei în sine este esențial ca educația să fie făcută de către acele instituții care au programe solide bazate pe homeopatia clasică hahnemanniană și nu de către asociațiile homeopatice ale căror învățături depind de cine este ales nou la conducere și variază în funcție de aceasta.

Opiniile exprimate mai sus i-ar putea supăra pe unii, dar eu propun să privim această problemă cu deschidere și să vedem dincolo de interesele personale. Le datorăm asta miilor de pacienți care vor să-și găsească alinarea suferințelor, precum și sutelor de doctori care își doresc o un program de formare recunoscut bazat pe standarde științifice.